

F. t. l. om betalingstjenester

og virksomheder samt mellem virksomheder indbyrdes vil derimod ikke være omfattet af lovforslaget.

Reglerne vil afspejle, at der for private alene er tale om en ret til at anvende digital kommunikation og ikke en pligt hertil.

Forslaget retter sig mod lovgivningens krav om skriftlighed. Hjemlen tænkes udmøntet således, at de hensyn, som ligger bag et krav om skriftlighed, også sikres ved den digitale kommunikation og opbevaring.

Særligt i forhold til digital kommunikation er der fire grundhensyn, som skal sikres. Det skal for det første være muligt at dokumentere, at der ikke efterfølgende sker ændringer i informationen (integritet). Ligeledes skal det dokumenteres, at den angivne afsender er korrekt (ægted/autencitet), og at afsenderen ikke efterfølgende kan fremføre, at den foreliggende information ikke stammer fra denne (uafviselighed). Krav i lovgivningen om, at et dokument skal underskrives eller lignende, taler for at etablere et højt sikkerhedsniveau som for eksempel brug af elektronisk signatur. Endelig skal det sikres, at kun de(n) påtænkte modtager(e), kan få kendskab til information med personlige og fortrolige oplysninger (konfidentialitet/fortrolighed). Dette skal ske ved kryptering på et passende sikkerhedsniveau. Da Finanstilsynet er underlagt en særlig tavshedspligt i sin virksomhed, tillægges dette hensyn stor vægt ved udmøntning af reglerne.

Fastsættelse af regler om digital opbevaring vil ske under iagttagelse af visse krav. Bemyndigelsen tænkes udformet således, at relevante informationer skal være læsbare og tilgængelige i papirformat eller på andet varigt medium. Herved forstås, at elektronisk opbevaring skal være af varig karakter, og at informationerne lagres på et medium, hvor de er tilgængelige udover det tidsrum, hvor brugerens maskine er tændt. Eksempler kan være en harddisk, CD-rom og en diskette. De ovennævnte hensyn skal også indgå ved udformningen af regler om digital opbevaring.

Til kapitel 10

Med bestemmelserne i kapitel 10 fastsættes der særlige regler for betalingssurrogater. Betalingssurrogater er kendetegnet ved at være elektroniske systemer, hvor der kan erhverves varer og tjenester, uden at der foreligger en betalingstjeneste i den forstand, som dette begreb defineres i forslaget til lovens bilag 1.

Et betalingssurrogat kan for eksempel være et SIM-kort til en mobiltelefon til brug for registrering og betaling af telefonsamtaler.

Som andre eksempler på betalingssurrogater kan nævnes kort til elektronisk aflæsning, der indeholder en fordring på noget andet end en pengeydelse, for ek-

sempel en fordring på 10 gange busrejser, 10 gange svømning i en svømmehal, 10 ture i rutschebanen i et tivoli eller 10 gange skolemad.

Et betalingssurrogat kan således bestå i, at der på en konto anføres værdier i en anden enhed end gangbar mønt. Som andre eksempler kan nævnes bonuspoint til køb af flyrejser eller virtuelle penge i et fantasiunivers, der kan anvendes til at købe ydelser inden for dette univers.

Betalingssurrogater vil typisk ikke indeholde fordringer på gangbar mønt, jf. eksemplerne overfor. Det kan dog forekomme, at betalingssurrogater anvender gangbar mønt, jf. eksemplet med mobiltelefonernes SIM-kort.

Betalingssurrogater er typisk forudbetalte fordringer, men kan dog også være efterbetalte, jf. førnævnte eksempel med mobiltelefonernes SIM-kort.

Det er karakteristisk, at disse betalinger med betalingssurrogater ikke er en betalingstjeneste i dette lovforslags forstand. Da betalingssurrogaterne imidlertid er omfattet af den nuværende lov om visse betalingsmidler, foreslås det med kapitel 10 at indføre særlige regler for betalingssurrogater, som i vidt omfang afspejler den nuværende regulering af området i lov om visse betalingsmidler.

Tit § 102

Forslaget til *stk. 1* definerer, hvilke betalingssurrogater, der er omfattet af kapitel 10. Bestemmelsen er udformet med udgangspunkt i definitionen af et betalingsmiddel i lov om visse betalingsmidler. Der er dog foretaget visse ændringer for at understrege, at begrebet betalingssurrogater kun omfatter visse af de betalingsmidler, der er omfattet af den nuværende lov om visse betalingsmidler. Det understreges således, at det er en betingelse for, at der foreligger et betalingssurrogat, at dette ikke samtidig udgør en betalingstjeneste, som er omfattet af lovforslagets bilag 1.

De betalingssurrogater, der er omfattet af kapitel 10, inddeles i 3 elektroniske systemer. De er dog kun omfattet af kapitel 10 i det omfang de kan benyttes til at erhverve varer eller tjenesteydelser, uden at det udgør en betalingstjeneste efter bilag 1. Det drejer sig om følgende systemer:

- 1) Kort og andre fysiske legitimationsmidler, som er knyttet til bestemte brugere og som er beregnet til elektronisk aflæsning.
- 2) Koder og biometriske værdier, som er beregnet til at legitimere brugeren.
- 3) Elektronisk registrerede fordringer, som udsteder er forpligtet til at indfri på brugers anmodning.